

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/325/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918202941
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6918202941.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jany Haluškovvej ako členiek senátu, v spore žalobcu: E. N., C. u. X/A, XXXX E., Z., zastúpený Mgr. Michal Zeman, advokát, Advokátska kancelária Zárecký Zeman, Medená 18, 811 02 Bratislava proti žalovanému: „držiteľ motorového vozidla s EČV Q k 23.05.2018“, o zaplatenie sumy 90,-Eur, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 14C/22/2018-44 zo dňa 10. októbra 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým uznesením odmietol podanie žalobcu zo dňa 20.07.2018 z dôvodu, že žalobca neoznačil žalovaného spôsobom ako to vyžaduje § 133 až 136 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že podaním zo dňa 20.07.2018 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 90,-Eur, eventuálne schválenia zmieru, v zmysle ktorého by bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie uvedenej sumy. V podaní označil žalobca žalovaného ako „držiteľa motorového vozidla s EČV Q k 23.05.2018“. Nakoľko žalobca neoznačil žalovaného spôsobom, ako to vyžaduje § 133 C.s.p., okresný súd uznesením č.k. 14C/22/2018-21 zo dňa 31.07.2018 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia doplnil svoje podanie zo dňa 20.07.2018 o náležité označenie žalovaného, pričom ho poučil ako treba doplnenie vykonať. Okresný súd zároveň žalobcu poučil o tom, že ak podanie nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd jeho podanie odmietne. Uznesenie bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 07.08.2018.

1.2 Žalobca vo vyjadrení k uzneseniu okresného súdu č.k. 8C/24/2018-22 zo dňa 31.07.2018 uviedol, že žalovaného nie je schopný z objektívnych dôvodov bližšie identifikovať, pretože o ňom nemá žiadne iné bližšie údaje. Tieto údaje sú vedené v evidencii vozidiel podľa § 111 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č.8/2009 Z.z.“ alebo „zákon o cestnej premávke“), ktorá však nie je verejne prístupná. I keď v niektorých prípadoch zákon o cestnej premávke umožňuje tretej osobe získať niektoré údaje z evidencie vozidiel (§ 113 ods. 3 písm. a) a b)), na základe týchto ustanovení žalobca nemá možnosť získať bližšie údaje o žalovanom. Uviedol, že v minulosti sa opakovane snažil získať informácie z evidencie vozidiel aj v rámci výmeny informácií medzi členskými štátmi, ktorá bola implementovaná do § 113 ods. 9 zákona o cestnej premávke, ako aj podľa Dohovoru o cestnej premávke, Viedeň, 1968 (ďalej len „Dohovor“), avšak týmito žiadosťami nebolo vyhovené, nakoľko nešlo o porušenie pravidiel uvedenej smernice, ani o závažné porušenie pravidiel v zmysle čl. 6 ods. 3 uvedeného Dohovoru. Nakoľko žalobca nevie získať bližšie údaje o žalovanom, už v samotnom podaní zo dňa 19.07.2018 požiadal súd, aby za účelom identifikácie

účastníka konania požiadal o vydanie údajov z evidencie motorových vozidiel. Nevyhovením žiadosti a prípadným následným odmietnutím podania by podľa názoru žalobcu došlo k porušeniu spravodlivosti. Zároveň poukázal na skutočnosť, že sa nedomáha ochrany voči nejakej neurčitej osobe, ale voči osobe, ktorú presne vymedzil, aj keď nie údajmi uvedenými v § 133 Civilného sporového poriadku, pričom táto osoba je určiteľná, a to nezameniteľným spôsobom, teda návrh smeroval voči konkrétnej osobe.

1.3 Okresný súd aplikujúc ustanovenia § 129 ods. 1, 3, § 132 a § 133 C.s.p. dospel k záveru, že žalobca v súdom určenej lehote neodstránil vady podania, nakoľko ani po výzve súdu neoznačil stranu sporu, proti ktorej smeruje žaloba tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 133 C.s.p.. V súvislosti s požiadavkou žalobcu o poskytnutie údajov z evidencie vozidiel za účelom identifikácie osoby, ktorá bola držiteľom motorového vozidla v predmetnom čase okresný súd uviedol, že civilný proces je postavený na zásade kontradiktórnosti, v rámci ktorej je preferovaná procesná aktivita sporových strán, ktoré sú povinné tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. Zdôraznil, že v Civilnom sporovom poriadku nie je upravená možnosť súdu poskytovať stranám sporu súčinnosť za účelom zistenia identifikačných údajov osôb, voči ktorým má žaloba smerovať. Ak by súd jednej zo strán takúto súčinnosť poskytol, došlo by k porušeniu princípu rovnosti strán sporu. V tomto smere poukázal na právny názor uvedený v uznesení Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 7Co/463/2016 zo dňa 28.12.2016).

2. Proti uzneseniu okresného súdu (č.k. 14C/22/2018-44 zo dňa 10. októbra 2018) podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca (ďalej v texte aj ako „odvolateľ“), v ktorom žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

2.1 V odvolaní tvrdil, že okresný súd napadnutým uznesením odňal žalobcovi spravodlivosť a svojím formalistickým prístupom mu odmietol prístup k súdu. Zdôraznil, že žalobca disponuje údajmi o žalovanom, na základe ktorých je možné uskutočniť jednoduchú identifikáciu žalovaného. Uviedol, že štát neumožňuje žalobcovi získať bližšie informácie o žalovanom, ktoré súd formalisticky vyžaduje, aby umožnil žalobcovi prístup k súdu. Tvrdili, že právo na prístup k súdu má prednosť pred zásadou kontradiktórnosti. Ak mu súd prvej inštancie vytkol, že riadne neoznačil osobu žalovaného, žalovaný bol označený nezameniteľným spôsobom ako osoba, ktorá bola držiteľom motorového vozidla EČV Xk 23.5.2018; z objektívnych dôvodov nie je schopný osobu žalovaného bližšie identifikovať. Bližšie údaje o žalovanom sú uvedené v evidencii vozidiel podľa § 11 zákona č.8/2009 Z.z.; žiadostiam žalobcu o získanie informácií o žalovanom aj v rámci výmeny informácií aj podľa Dohovoru nebolo v minulosti vyhovieť. Ak žalobca v žalobe požiadal súd o vydanie informácií z evidencie vozidiel za účelom identifikácie osoby, ktorá bola držiteľom motorového vozidla k 23.05.2018 a súd uvedenej žiadosti nevyhovet, došlo k odňatiu spravodlivosti (denegatio iustitiae). Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť pritom v zmysle čl.2 ods. 2 C.s.p. spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. S poukazom na ustanovenie § 113 ods. 1 zákona č.8/2009 Z.z. a § 190 C.s.p. zdôraznil, že súd prvej inštancie mal možnosť dopytom od štátneho orgánu zistiť údaje o žalovanom, túto možnosť však nevyužil.

2.2 Žalobca uviedol, že zo záverov okresného súdu vyplýva, že nemá žiadnu možnosť domôcť sa ochrany svojich práv voči žalovanému; nemá ako sa dozvedieť súdom požadované údaje o osobe žalovaného, hoci žalovaný je pre Slovenskú republiku ako štát osobou známou. Ak právna úprava mimo súdneho konania neumožňuje získať údaje o osobe, ktorá je porušiteľom subjektívneho práva žalobcu, je povinnosťou štátu a jeho prostredníctvom povinnosťou súdu poskytnúť žalobcovi súdnu ochranu proti takejto osobe. Je neprípustné, aby súdy ochraňovali protiprávne konanie. Ak súd nemienil žalobcovi vyhovieť, bolo jeho povinnosťou poukázať na to, ako žalobca môže získať potrebné údaje v súlade s právnymi predpismi; ak takéto možnosť nebola, súd žalobu žalobcu odmietnuť nesmel.

2.3 Žalobca v podanom odvolaní rovnako argumentoval, že žalovaného označil nezameniteľným spôsobom a osoba žalovaného je určiteľná. Boli tak určené strany sporu a žalobca uviedol, ako možno žalovaného stotožniť. Z uvedeného dôvodu aj keď podanie žalobcu neobsahuje požadované náležitosti podľa § 133 C.s.p., nejde o nedostatok, pre ktorý by nebolo možné pokračovať v konaní. Pre odmietnutie podania podľa § 129 ods. 3 C.s.p. tak neboli splnené podmienky. Žalobca vyslovil názor, že z ustanovenia § 133 ods. 1 C.s.p. nevyplýva povinnosť označiť fyzickú osobu ako stranu sporu menom a priezviskom, postačuje uvedenie akéhokoľvek identifikačného údaju. Podstatné je, aby identifikačné údaje nezameniteľným spôsobom identifikovali danú fyzickú osobu. Zákom

požadovaným identifikačným údajom môže byť aj jeho identifikácia ako „držiteľ motorového vozidla s EČV Q k 23.5.2018“.

2.4 Žalobca tiež poukázal na princípy upravené v čl. 3 a čl. 4 C.s.p., ktorými sa podľa jeho tvrdení súd prvej inštancie neriadil a odmietol poskytnúť žalobcovi ochranu jeho subjektívnych práv, ktoré žalovaný porušil. Súd prvej inštancie takýmto nezákonným postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. V tejto súvislosti poukázal na tiež nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. III. ÚS 1424/07 zo dňa 26.03.2009 a pre úplnosť poukázal aj na skutočnosť, že v Českej republike je možné poskytnúť určité údaje z evidencie vozidiel aj osobe, ktorá preukáže právny záujem na takomto poskytnutí (čo však nie je prípad Slovenskej republiky). Ďalej poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 12Co/13/2018 zo dňa 28.02.2018, z ktorého vyplýva, že označenie „držiteľ motorového vozidla s určitým EČV k určitému dňu“ je v súlade s § 133 C.s.p. a že súd je povinný poskytnúť žalobcovi súčinnosť a získať údaje o žalovanom.

2.5 Odvolateľ uzavrel, že ak okresný súd nechcel automaticky získať tieto údaje, mal túto možnosť posúdiť ako návrh na zabezpečenie dôkazu podľa 345 C.s.p.. Tým, že okresný súd nevykonal zabezpečenie dôkazu, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom.

3. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

4. V zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že podaním zo dňa 20.07.2018 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplata sumy 90,-Eur, eventuálne schválenia zmiernu, v zmysle ktorého by bol žalovaný zaviazaný na zaplata uvedenej sumy. V podaní žalovaného žalobca označil ako osobu, ktorá ku dňu 23.05.2018 prevádzkovala motorové vozidlo zn. MITSUBISHI s EČV: Q ktoré dňa 23.05.2018 o 11:14 hod. parkovalo na parkovisku bez toho, aby za vozidlo bolo zaplata parkovné, resp. bez toho, aby potvrdenie o zaplata parkovného bolo riadne umiestnené na vozidle počas parkovania na parkovisku. Žalobca uviedol, že nie je schopný bližšie identifikovať žalovaného, nakoľko evidencia vozidiel podľa § 111 zákona o cestnej premávke nie je verejne dostupná a z uvedeného dôvodu preto požiadal súd o zabezpečenie vydania údajov z evidencie vozidiel za účelom identifikácie osoby, ktorá bola držiteľom predmetného motorového vozidla. Uznesením č.k. 14C/22/2018-21 zo dňa 31.07.2018, súd prvej inštancie vyzval žalobcu na odstránenie vád podania náležitým označením žalovaného, a to v prípade fyzickej osoby menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo prechodného pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom a v prípade právnickej osoby názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené a na odstránenie vád podania mu určil lehotu 10 dní odo dňa doručenia uznesenia (ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 07.08.2018). Okresný súd zároveň žalobcu pučil, že ak podanie nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, jeho podanie odmietne.

6. Konanie podľa ustanovení Civilného sporového poriadku začína žalobou, ktorá musí obsahovať všeobecné náležitosti podania uvedené v ustanovení § 127 ods. 1 C.s.p., zo žaloby musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje. Podanie musí byť podpísané osobou, ktorá podanie urobila. Okrem všeobecných náležitostí podania žaloba musí obsahovať označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Žalobca namietal nesprávne právne posúdenie zo strany súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o označenie strany žalovaného, v rozpore so závermi súdu prvej inštancie mal zato, že postačuje označenie žalovanej strany tak ako to urobil v žalobe (držiteľ motorového vozidla s EČV S. k 23.05.2018). K uvedenému odvolací súd uvádza, že pokiaľ je stranou v spore fyzická osoba, táto musí byť označená menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom. Právnická osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené. Ak tieto údaje chýbajú, žaloba má

vady a súd musí tieto nedostatky odstrániť postupom uvedeným v ustanovení § 129 C.s.p.; je tomu tak preto, lebo nesmie byť pochybné, kto je stranou v spore. Správne označenie strany sporu zabraňuje možné zamenenie s inou osobou. Ak v prejednávanej veci okresný súd postupoval podľa ustanovenia § 129 ods. 1 ods. 2 C.s.p., tento postup nebol následkom nesprávneho právneho posúdenia.

7. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v súdom určenej lehote neodstránil vady podania, ktoré bolo podľa obsahu žalobou, nakoľko ani po výzve súdu neoznačil stranu sporu, proti ktorej žaloba smeruje, spôsobom ustanoveným v § 133 C.s.p.. V danom prípade žalobca svoju povinnosť (označiť strany sporu) žiadosťou preniesol výlučne na okresný súd. Žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že by nemal možnosť požadované údaje o vlastníkovi motorového vozidla doplniť sám, teda, že by mu tieto údaje príslušným správnym orgánom neboli poskytnuté. Žalobca v tomto smere nepredložil žiaden dôkaz o tom, že jeho žiadosti o získanie údajov o žalovanom z evidencie vozidiel nebolo vyhovené.

7.1 K argumentácii žalobcu ohľadom rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. III. ÚS 1424/07 zo dňa 26.03.2009 odvolací súd uvádza, že, v tam posudzovanom prípade žalobca nežaloval len osobu, ktorá je v registri zapísaná ako vlastník daného vozidla, ale súčasne aj osobu špecifikovanú menom a priezviskom, bolo potrebné vykonať len zhodu týchto údajov. V prejednávanej veci však okrem evidenčného čísla motorového vozidla žalobca neuviedol žiadny iný identifikačný údaj. Uvedený nález sa preto vzťahuje na inú procesnú situáciu, než o akú ide v prejednávanej veci. Ustanovenie § 113 Zákona o cestnej premávke upravuje, komu a za akých okolností sa údaje o držiteľovi motorového vozidla poskytujú, preto nemožno uzavrieť, že žalobca nemal možnosť obrátiť sa na správny orgán, ktorý uvedené údaje poskytuje.

7.2 V súvislosti s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9Co/411/2017 zo dňa 27.07.2018, na ktoré žalobca poukázal v odvolaní odvolací súd uvádza, že Krajský súd v Košiciach vo svojom rozhodnutí vychádzal práve z nálezu Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. III. ÚS 1424/07 zo dňa 26.03.2009, ktorý však ako už uviedol odvolací súd, riešil inú procesnú situáciu.

7.3 K uzneseniu Krajského súdu v Nitre sp.zn. 12Co/13/2018 zo dňa 28.02.2018, na ktoré rovnako poukázal žalobca v odvolaní, odvolací súd uvádza, že Krajský súd v Nitre vo svojom rozhodnutí odôvodňoval aplikáciu ustanovenia § 190 C.s.p., ktoré umožňuje okresnému súdu zistiť potrebné údaje o držiteľovi motorového vozidla z evidencie dopravného inšpektorátu Policajného zboru. V súvislosti s aplikáciou § 190 C.s.p. odvolací súd konštatuje, že Civilný sporový poriadok v citovanom ustanovení ukladá tretím osobám povinnosť poskytnúť súdu informácie (oznámiť skutočnosti), ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie súdu. Ide o informácie (skutočnosti), ktorými strana nedisponuje. Táto informačná povinnosť sa podľa názoru odvolacieho súdu nevzťahuje na doplnenie náležitostí žaloby, vrátane označenia strany sporu. Odvolací súd je preto toho právneho názoru, že v prejednávanej veci na postup podľa uvedeného ustanovenia nie je dôvod. V konečnom dôsledku uvedené ustanovenie je systematicky v Civilnom sporovom poriadku zaradené v druhej časti (konanie v prvej inštancii), štvrtá hlava (dokazovanie); predpokladom pre vykonávanie dokazovania v sporovom konaní je žaloba, ktorá spĺňa ako všeobecné náležitosti podania (§ 127 ods.1 C.s.p.) tak aj náležitosti žaloby uvedených v § 132 ods. 1 C.s.p..

7.4 Námietku žalobcu o tom, že odmietnutím získania bližších údajov o žalovanom z evidencie vozidiel podľa § 113 ods. 1 zákona o cestnej premávke zo strany okresného súdu došlo k odmietnutiu spravodlivosti považoval odvolací súd za nedôvodnú. Vo všeobecnosti sa odmietnutím spravodlivosti, odňatím možnosti konať pred súdom, rozumie postup súdu, ktorým znemožnil strane sporu realizáciu procesných práv poskytovaných mu Civilným sporovým poriadok. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu súdu predchádza, ale aj jeho rozhodnutím. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Sžo/31/2013 zo dňa 31.03.2014 „K odmietnutiu spravodlivosti dochádza, ak súd bez zákonného dôvodu rozhodne, že neposkytne právnu ochranu subjektu domáhajúcemu sa súdnej ochrany“. V prejednávanej veci súd prvej inštancie však rozhodol v súlade so zákonom, konkrétne s ustanoveniami § 129 ods. 1, 3, § 132 a § 133 C.s.p..

7.5 Zabezpečiť dôkaz alebo dôkazný prostriedok možno len na návrh, ktorý musí okrem všeobecných náležitostí podania (§ 127 C.s.p.) zároveň obsahovať zdôvodnenie existencie obavy, že dôkaz nebude možné neskôr vykonať alebo ho bude možné vykonať len s veľkými ťažkosťami. Tieto dôvody musia

byť objektívne dané a nesmú vychádzať len so subjektívneho pocitu navrhovateľa. V prejednávanej veci však žalobca len tvrdí, že nemá možnosť požadované údaje o vlastníkovi motorového vozidla doplniť sám, ale o tejto skutočnosti nepredložil žiaden dôkaz. Naopak, požaduje zistenie skutočností, umožňujúcich identifikáciu žalovaného spôsobom uvedeným v § 133 C.s.p. bez toho, aby predložil dôkaz, že bol v tomto smere aktívny. Prenáša tak svoju povinnosť výlučne na súd bez toho, aby preukázal nemožnosť splnenia svojej povinnosti - aktivity, ktorú od neho možno požadovať.

7.6 Žalobca tiež namietal, že súd prvej inštancie sa v rozpore s princípom uvedeným v čl. 2 ods. 2 C.s.p. dovoľával slov a viet C.s.p. proti účelu a zmyslu Civilného sporového poriadku a nezmyselne trval na označení strany sporu menom, priezviskom, dátumom narodenia a bydliskom, hoci to pre žalovaného znamená nemožnosť domôcť sa ochrany svojich práv. Uvedené tvrdenie žalobcu nie celkom zodpovedá konštatovaniu súdu prvej inštancie, ktorý žalobcu vyzval na doplnenie podania, kde podanie požadoval doplniť spôsobom uvedeným v § 133 C.s.p.. Zrejme aj žalobca súhlasí, že na doplnenie podania bol vyzvaný aj pokiaľ ide o „iné identifikačné údaje“. Niet však sporu o tom, že požadované údaje žalobca nedoplnil, najmä ak tvrdí, že tieto údaje doplniť nemusí, nakoľko podľa jeho názoru bol žalovaný označený takým spôsobom, ktorý nezameniteľne identifikuje konkrétnu fyzickú osobu. Pokiaľ súd prvej inštancie požadoval doplnenie náležitosti žaloby v zmysle § 132 ods. 1 C.s.p., nemožno tvrdiť, že na označení strany sporu zákonom vyžadovaným spôsobom trval nezmyselne. Ako z iných bodov tohto rozhodnutia vyplýva, uvedenie náležitostí žaloby je povinnosťou žalobcu (nie súdu), procesná aktivita, dispozícia so žalobou patrí žalobcovi. Pokiaľ žalobca nepreukázal, že vyvinul dostatočnú aktivitu, ktorú možno od neho požadovať v súlade s princípom kontradiktórnosti konania, nie je namieste, aby sa dožadoval (iba) takého výkladu zákona, ktorý mu v konkrétnej procesnej situácii vyhovuje. Postup okresného súdu podľa názoru odvolacieho súdu nebol v rozpore ani s princípmi uvedenými v článku 4 C.s.p. (analogia a dotváranie práva súdom). Procesná norma v ustanoveniach § 127 ods. 1 a § 132 ods. 1 jasne definuje všeobecné náležitosti podania a náležitosti žaloby. Žalobca je ten, kto vie, voči komu v spore uplatňuje (chce uplatniť) svoje nároky, takýto subjekt by mal byť označený tak, aby nemohol byť zamenený iným subjektom. Spoliehať sa na analógiu a dotváranie práva súdom za nepreukázania dostatočnej vlastnej aktivity nie je na mieste.

7.7 Žalobca napokon tvrdil, že nejde o taký nedostatok, pre ktorý by nebolo možné pokračovať v konaní; tvrdil tak, že nebol dôvod na aplikáciu ustanovenia § 129 ods. 3 C.s.p.. S uvedeným tvrdením žalobcu sa odvolací súd nestotožnil. Je zrejme, že žalobca chcel žalobou vyvolať spor s druhou stranou, ktorú označil ako „držiteľ motorového vozidla s EČVT. k 23.05.2018“. Takéto označenie samo osebe nie je spôsobilé s istotou stotožniť konkrétny subjekt, ktorý by mal podľa žaloby vystupovať na strane žalovaného. Ak nie je stotožnená žalovaná strana, nie je možné pokračovať v konaní podľa ustanovení Civilného sporového poriadku. Bez ďalších identifikačných údajov žalovanej strany sporu niet voči komu v konaní pokračovať a žalobca iba tvrdil, že dostatočné úsilie vo vzťahu k identifikácii žalovaného vynaložil. Toto tvrdenie ale nepreukázal.

8. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie správne podložil aj zásadou kontradiktórnosti konania, ktorá do popredia stavia procesnú aktivitu sporových strán, spočívajúcu v tvrdení rozhodujúcich skutočností a označovaní dôkazných prostriedkov na preukázanie svojich tvrdení, ktorým nesporne je aj riadne označenie sporových strán. Žalobcom použité označenie žalovaného nezodpovedá § 133 až § 136 C.s.p. a neumožňuje jeho identifikáciu a nezameniteľnosť s inou osobou (fyzickou, resp. právnickou). Keďže žalobca nedoplnil svoje podanie a neodstránil nedostatky, na ktoré bol uznesením vyzvaný, pričom o následku nedoplnenia podania bol podľa § 129 ods. 2 C.s.p. riadne poučený, okresný súd správne rozhodol, keď podanie žalobcu zo dňa 19.07.2018 odmietol.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval. Odmietnutie podania zaviniť žalobca tým, že žalovaného ani po výzve okresného súdu neoznačil spôsobom ako to vyžaduje § 133 ods. 1 C.s.p., čo odôvodňovalo postup okresného súdu podľa ustanovenia § 129 ods. 3 C.s.p.. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobcom označeného žalovaného nemožno identifikovať tak, aby nebol zameniteľný s inou osobou, nebolo komu nárok na náhradu trov konania priznať.

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).